

ദീവന്യാസ്യോസ്

തിരുമേനിയും

കാതോലിക്കാ

സ്ഥാപനവും

അഥവാ

“സീയോൻ സന്ദേശത്തി”നും,

“ചർച്ചവീക്കിലി”ക്കും

മറുപടി.

പട്ടശ്ശേരിൽ പൗലൂസ് മാപ്പിള

തൃപ്തനാകുന്നു.

(പോസ്റ്റോളിൻ വേണ്ട ഒരണ സ്റ്റാമ്പ് സഹിതം ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ലഘുലേഖകളുടെ ഒന്നും മൂന്നും നമ്പ്ര്കൾ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് രണ്ടാംനമ്പ്ര് തീൻപോയി

ദീവന്യാസ്യോസ് തിരുമേനിയും കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനവും

അടുത്ത ദിവസം കിട്ടിയ “സീയോൻ സന്ദേശ”
ത്തിന്റെ 12-ാം ലക്കത്തിൽ “ഇനി എന്തു ചെയ്യണം?”
എന്നപേരിൽ എഴുതിയിരുന്ന മുഖപ്രസംഗം മൂലം, പീ
സ് ലീഗിന്റെ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു പാത്രീയർക്കീസ്
സഭയിൽ സമാധാനമുണ്ടാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേ
ഹത്തെ നിർബന്ധിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. പീഗിന്റെ
നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ പട്ടപത്തെ ഒഴിച്ചു ശേഷം ഭാഗങ്ങ
ൾ തല്ലാലം ഞാൻ വിമർശിക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.
മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ പാത്രീയർക്കീസിനേയും അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ സിംഹാസനത്തേയും മാത്രം സ്തുതിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ടു അതു കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം ഏനിക്ക
ണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ പട്ടപാ അതുപ്രകാരമ
ല്ല, അതു സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസമാണ്. അതു
പാത്രീയർക്കീസിനു യഥേഷ്ടം അമ്മാനമാടുവാനുള്ളതല്ല.
സുറിയാനിസഭയുടെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഇന്നു പ്രകാരമായി
രിക്കണമെന്നുള്ളതിന്നു പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥകളുണ്ട്.
അതിനെ വൃതിചലിപ്പിക്കുവാൻ പാത്രീയർക്കീസിനു ധി
കാരമില്ല. അതദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ ഒരു പൊതി
യാതേങ്ങ കണക്കെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. നേ
രേ മറിച്ച് ഇതുസംബന്ധമായി അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ കാ
നോനാകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ അദ്ദേഹ
വും, അബൂൽമിശിഹായെപ്പോലെ കേവലം വഴിയിൽ

തൃക്കിയ ചെണ്ടയായിതീരുന്നതായിരിയ്ക്കും. ചീസുലീ
 ഗിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം എത്രഭാഗത്തിന്റെ മേല്പട്ട
 സ്ഥാനം അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം കേവലം അഞ്ചു
 മിന്നറുകൊണ്ടു സപീകാർച്ചമാക്കിതീർക്കാവുന്ന പ്രകാര
 ത്തിലല്ല ഭിവന്നുസോസുതിരുമേനി അതുണ്ടാക്കിവെ
 ച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു പാത്രീയർ
 സുഭാഗം അതു സപീകാർച്ചമല്ലെന്നും നിർജ്ജീവമാണെ
 ന്നും മറ്റും മുറവിളികൂട്ടുന്നത്. സുറിയാനിസഭയിൽ അതു
 സപീകാർച്ചമാക്കിത്തീർന്നിടമെങ്കിൽവീണ്ടും ഒരു പട്ടംകൊടു
 ശുശ്രൂഷ നടത്തുക തന്നെവേണം. ഇവരെ സപീകരിക്കുവാ
 ന് ഏലിയാസുപാത്രീയർ സുബാവ മലങ്കര സഭയെ ഏ
 ലിച്ചിരുന്ന ഒരു പുസ്തകം ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സിമ്മനാ
 രിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതു ആരുടെ കൈ
 വശമാണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട, അതു വീണ്ടും ഒരു
 പട്ടംകൊടു തന്നെയായിരുന്നു. ആലുവാ വട്ടമേശസമ്മേ
 ഉനയവസരത്തിൽ റം ഗ്രന്ഥം, ഒരുഗേൻ മാർ തീമോ
 ത്തിയോസു തിരുമേനി, യൂനിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേ
 ജിൽ കൊണ്ടുപോയി ആ ഭാഗം മേല്പട്ടക്കാരെ കാണിച്ചി
 രിക്കുമെന്നാണു ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നത്. കാരണം ഇതേ
 സംബന്ധിച്ചാലോചിച്ചയവസരത്തിൽ കാരോലിക്കാ
 ബാവ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തീമോത്തിയോസു തിരുമേ
 നിയെ പ്രത്യേകം ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കാര്യം, ഞങ്ങളു
 ളുടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായതായിരുന്നു. അതു്:
 ഈ പട്ടങ്ങളെല്ലാം നിർവഹിക്കുന്നതു അത്താനാസോ
 സു തിരുമേനിതന്നെയായിരിക്കണമെന്നുള്ള ബാവയു

ടെ ആഗ്രഹമായിരുന്നു. ഇതിൽ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി തെറ്റിയിരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ സ്വീകരണത്തിനു ഞാൻ മാത്രം മതിയെന്നാണോ ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ചോദിക്കുകയും, അല്ല സ്വീകരണത്തിനു മൂന്നു മേല്പട്ടക്കാർ വേണമെങ്കിലും ഈ ചടങ്ങുകളെല്ലാം നിർവഹിക്കുന്നതു് അതിൽ ഒരാളായിരിയ്ക്കും, അതു തിരുമേനി തന്നെ വേണമെന്നായിരിയ്ക്കാം അദ്ദേഹം ഈ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്നു ഞാനാണു് മറുപടി പറഞ്ഞതു. ഇങ്ങിനെ ഇതിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടാണു് ആലോചന മുന്വോട്ടു് പോയതു. ഇങ്ങിനെ മുന്വോട്ടു് പോയിരുന്നെങ്കിലും ആരംഭത്തിൽ യൂലിയോസ് ബാവായും അനന്തരം ചാക്കോത്തരകനും എത്രത്തു സ്ഥലംവിട്ടിരുന്നു. ഇതു കാര്യമാക്കാതെയാണു് വീണ്ടും തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു. എന്നാൽ പിന്നെ സ്വീകരണം നടക്കാതെ വന്നതു; ഇതിനായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന രാത്രി ആഭാഗത്തെ മേല്പട്ടക്കാർ എല്ലാം ഒരുമിച്ചു തൃക്കുന്നത്തു സിമ്മനാരിയിൽ വരുമെന്നായിരുന്നു മുൻകൂട്ടിയുള്ളറിവും തീരുമാനവും. വന്നപ്പോൾ അതു ബാവാ മാത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് സംഗതി നടക്കാതെവന്നതു. ആകയാൽ അതെവരെ അപൂണ്ണമെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു പിന്നീടു് എപ്പോഴാണു് പൂണ്ണമായിത്തീർന്നതെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല?! ഇങ്ങിനെ അപൂണ്ണമായ പട്ടാപത്തെ അഞ്ചുമിനിറ്റുകൊണ്ടു സ്വീകാര്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ തക്കപ്രകാരത്തിൽ അന്തോഖ്യാപാത്രീയർക്കിടയിൽ ഉത്തരവുകൊടുക്കുവാൻ ഈ ലിഗിനെ ആരാണു് അധികാരപ്പെടുത്തി

യതു്? ക്രിസ്തീയ സഭകളിൽ നാളതുവരെ നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ സുനഹദോസുകളുടെയും മാതാവു ആധരവുമായ 325-ൽ കൂടിയ നിഖ്യാസുനാദോസിന്റെ കാനോനുകളെ കേവലം എച്ചികഴിയിൽ തള്ളുവാൻ ചാടിപ്പുറപ്പെട്ട ലീഗിന്റെ ധൈര്യത്തിൽ ഞാൻ തീരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം പാണനെ പട്ടം, കുരങ്ങനെ പൂമാലയും ഏല്പിച്ചപ്രകാരമാണ് ലീഗിനെ സുറിയാനി സഭാ വിശ്വാസം ഏല്പിച്ചതു. ഉടുക്കുവാൻ കിട്ടിയസാധനം എന്താണെന്നു പാണനും, കൈയ്യിൽ കിട്ടിയ പൂമാല എന്തിനുള്ളതാണെന്നു കുരങ്ങനും മനസ്സിലാക്കാത്ത പ്രകാരമാണ് ലീഗു സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസം കൈകാര്യം ചെയ്തതു. ഈ കൂട്ടരെയാണ് കുറഞ്ഞൊരുനാളുകളായിട്ടു ചിലപട്ടക്കാർ, നിഖ്യാസുനാദോസിന്റെ കാനോനുകളെ ഉരച്ചുനോക്കുന്ന ഉരകല്ലായി കരുതിവരുന്നതു. ഇവർ കേവലം മുടക്കിൽമാത്രം ഇരിക്കുന്നവർ ആയിരുന്നവെങ്കിൽ ലീഗിന്റെ അഞ്ചുമിനിറ്റു് അധികമാകുമായിരുന്നു. എന്തുചെയ്യാം! അവരെ ദീവാനുസോസു് തിരുമേനി അതുപ്രകാരമല്ല ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതു. ! അവർക്കു മേല്പട്ടപത്തിന്റെ കേവലം കണികപോലും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ മേല്പട്ടപത്തിന്റെ യാതൊന്നും ലഭിക്കാത്ത ഇവരെ അഞ്ചുമിനിറ്റുകൊണ്ടു ഒരുമേല്പട്ടക്കാരനാക്കിത്തീർക്കുന്ന സൂത്രം എങ്ങിനെ? !!!

അബൂൽ മിശിഹാ പാത്രീയർക്കീസിനു നൽകിയ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സമ്മതിച്ചാൽതന്നെ ഇവരുടെ പട്ടപം സാധുവായിത്തീരുന്നതെങ്ങിനെ? മേല്പട്ടസ്ഥാന

ത്തെ സംബന്ധിച്ച സുറിയാനിസഭയുടേതെന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റ് എല്ലാ പൂർവ്വികിസ്തീയസഭകളുടെയും ആധാരം നിഖ്യാസുനാദോസിലെ കാനോനാണ്. സുറിയാനിസഭയുടെ നിയമജ്ഞനായ ബാർ എബ്രോയ തന്റെ ഹുദായ കാനോനിൽ അതു പകർത്തുകമാത്രമെ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്: ഒരുമേൽപ്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുവാൻ കുറഞ്ഞതു മൂന്നു മേൽപ്പട്ടക്കാർ വേണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതിന്നു വിരുദ്ധമായി ചിലർ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സഭയിൽ നടത്തിട്ടുള്ള സ്ഥാനവാക്യങ്ങളെല്ലാം കേവലം അലസിപ്പോകുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു. ക്രിസ്തു 840-ൽ റോമ്മാചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചു റോമ്മിൽ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിച്ചു ശ്രമിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു വഴിപ്പെട്ടുകിട്ടിയതു കേവലം രണ്ടു മേൽപ്പട്ടക്കാർ മാത്രമായിരുന്നു. ഇവരെ രണ്ടുപേരെയും മാത്രം വെച്ചുകൊണ്ടദ്ദേഹം മൂന്നാമതൊരാളെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി വാഴിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി സ്വീകരിക്കുവാൻ അക്കാലത്തു ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് വരിത്രം പറയുന്നതു. അബൂൽമിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മലയാളത്തുവരുമ്പോൾ ആഭാഗത്തു ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാർ രണ്ടുപേർ മാത്രമായിരുന്നു. ഇതിൽ വട്ടശ്ശേരി തിരുമേനി അബൂൽമിശിഹായുടെ യാതൊരു പ്രവൃത്തികളിലും സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല. പിന്നെ ശേഷിച്ചിരുന്നതു മുറിമിററം മാത്രമാണ്. ഇദ്ദേഹവും അബൂൽമിശിഹായുംകൂടി മൂന്നാമതൊരാളെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി

വാഴിച്ചാൽ അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാ
 രനായി തീരുന്നതെങ്ങിനെ?! ഇങ്ങിനെ ഈരണ്ടുപേർ
 മാത്രമടങ്ങുന്ന ഒരു മുശയിലിടുവാൻ തട്ടുള്ള വരാണ് നാം
 ഇപ്പോൾ കാണുന്ന എത്രഭാഗത്തെ മേൽപ്പട്ടക്കാരെല്ലാം.
 ഇവരെയാണ് അപ്രേം പാത്രീയർക്കീസിനോടു സ്വീകരി
 ക്കുവാൻ ഈ പട്ടക്കാർ നിർബന്ധിക്കുന്നതു അതെ,
 പട്ടികഞ്ഞിനെ മാമ്മുദീസ്സു മുക്കുവാൻ മടിക്കാതിരുന്ന
 ചില സ്രീകളുടെ പുത്രന്മാർക്കും, തങ്ങളുടെ പുത്തൻകു
 ബാനുകൾ ശേഷം വിശുദ്ധ യാക്കോബിന്റെ തക്ക കണി
 കാണാൻ പോലും സാധിക്കാത്ത കത്തനാർന്മാർക്കും, പല
 അവസരങ്ങളിൽ കുറുബാന ചൊല്ലുവാൻ സൗകര്യം ലഭി
 ച്ചിട്ടുള്ള പള്ളികളിലെ തബ്ബീത്താകളിൽ തങ്ങളുടെ പേ
 രും മേൽവിലാസവും എഴുതിവെക്കുവാൻ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടു
 ള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ചിലമേൽപ്പട്ടക്കാർക്കും ഇതിന്നു യാ
 തൊരു പ്രയാസവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെയു
 ള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഓർമ്മ
 യിൽ വരുന്നതു മഹാനായ ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസൻ
 ദൈവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ
 സ്നേഹിക്കുന്നതു അവൾക്ക് ഭർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹം
 കൊണ്ടല്ല, അവൾക്ക് അവളോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടുമാ
 ത്രമാണെന്നപ്രകാരമാണ് ഈ പട്ടക്കാർ സഭയെ സ്നേഹി
 ക്കുന്നതു. അവർക്ക് സഭയോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടല്ല
 പ്രത്യേകം അവർക്ക് അവരോടു മാത്രമുള്ള സ്നേഹം കൊ
 ണ്ടാണ്. ഈ ഇടയെ മാർ സേവേറിയോസ് തിരുമേനി
 യുടെ സമീപത്തുവെച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദികയോ

ഗം സിക്രട്ടറിയും ഞാനുമായുണ്ടായ സംഭാഷണമദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം പീസ് ലീഗിന്റെ നിർദ്ദേശം പാത്രിയർക്ക് സ്പീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പാത്രിയർക്ക് സിനെ ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലെന്നു പറയുകയാൽ, അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾക്ക് എന്തിനാണെന്നായിരുന്നു എന്റെ മറുപടി. പാവനമായ സുറിയാനിസഭയുടെ വിശ്വാസങ്ങളും നിയമങ്ങളും ആവശ്യംപോലെ എടുത്തു പന്താടുവാൻ ഈ കൂട്ടരെയപേക്ഷിച്ച് എപ്പോഴും സ്വതന്ത്രവും സൗകര്യവും അന്തേനികൾക്കാണെന്നുള്ള വിചാരം ഇനിയും ഇവർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് കഷ്ടം!

പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിന്റെ വേറെഭാഗത്തു ബ: പാത്രിയർക്ക് ബാവായുടെ അധികാര പരിധിക്കുള്ളിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വളരുന്നതുള്ള യവകാശം വേണമെന്നുള്ള ഭീഷണി അന്തോഖ്യാസിംഹാസത്തിൽ നിന്നും അനുകൂലകൽപന ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. പീഗിന്റെ വ്യവസ്ഥകളെല്ലാം ഞാൻ വായിച്ചു. മലങ്കര സുറിയാനിസഭയ്ക്ക് പാത്രിയർക്ക് സിന്റെ അധികാര പരിധിക്കുള്ളിൽ വളരുന്ന മാത്രമല്ല നേരെമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വിഴുങ്ങുവാൻ പോലും അധികാരം കാണുന്നുണ്ടു. ഏതായാലും അതെ സംബന്ധിച്ചു വിമർശിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമെ ഞാൻ പരമർശിക്കുന്നുള്ളു. സഭയുടെ വിശ്വാസം വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ പട്ടക്കാർക്കോ പാത്രിയർക്കോ യാതൊരുവക അധി

കാരമൊ അവകാശമൊ ഇല്ല. അഥവാ വേണമെങ്കിൽ പാത്രീയക്രീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുസുനഹദോ സുതന്നെ കൂട്ടണം. അതിന്റെ ആവശ്യം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഇല്ല. സഭയുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുവാൻ മൂന്നുമേൽപ്പട്ടക്കാർ വേണമെന്നുള്ള എന്റെ വാദത്തെ കാനോൻപ്രകാരം ശരിയല്ലെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ അബൂൽമിശിഹാ പാത്രീയക്രീസ് മലയാളത്തുവന്നു ആദ്യമായി നടത്തിയ മേൽപ്പട്ടവാഴ്ചയിൽ, അദ്ദേഹത്തെകൂടാതെ വേറെരണ്ടുമേൽപ്പട്ടക്കാർകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തകാലത്തോളം, നിങ്ങൾ നിദ്ദേശിക്കുന്ന പീസ്ലീഗിന്റെ നിദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ സുറിയാനിസഭയെ ആശ്രയിക്കുന്നതിൽഭേദം അതു ഉയർന്നുപോകാതെ ആസ്പത്രികാരെയായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.

ഈ പട്ടക്കാർ പാത്രീയക്രീസിന്റെനേരെ പല്ലിളിക്കാതെ, കഴിയുമെങ്കിൽ പാത്രീയക്രീസ്ഭാഗത്തുള്ള മൂന്നു തിരുമേനിമാരെ സ്വാധീനത്തിൽവെച്ചു, അവരും എത്രഭാഗം മേൽപ്പട്ടക്കാരും ഒരുമിച്ചു വിശുദ്ധ മദബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചു മറയിട്ടുകൊണ്ടു, അകത്തിരുന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തെയാ, നാസിസത്തെയാ സംബന്ധിച്ചു പ്രതിപാദിച്ചു കുറെസമയം എടുത്തശേഷം മറനീക്കിക്കൊണ്ടു: പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവരുടെ പട്ടതപം പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നും, ആകയാൽ ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ

അവരെ നിങ്ങളുടെ മേൽപ്പട്ടക്കാരായി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളണമെന്നും ഞങ്ങളോടു കൽപ്പിക്കുവാൻ തക്കപ്രകാരത്തിൽ അവരെ മനസ്സുതിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ? അതു സാധ്യമായാൽപിന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് അവരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ യാതൊരു സംശയവുമുണ്ടാകാവുന്നതല്ല. ഇതിന്നു പാത്രീയക്കീസൊ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപനയൊ ആവശ്യമില്ല. ഇതിൽ സംശയിക്കുന്നവർ അപ്രേം പാത്രീയക്കീസിന്റെ പട്ടപത്താണ് ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതു. കാരണം ഈ പാത്രീയക്കീസിനെ നിയമിച്ച സുനഹദോസ് തന്നെയാണ്, മൂന്നുമേൽപ്പട്ടക്കാർ മറ്റ് എത്രവേണമെങ്കിലും മേൽപ്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുവാനുള്ള അധികാരം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു. ഒരു പാത്രീയക്കീസിന്നു തന്നിച്ചു ഒരുമേൽപ്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുന്നതിനൊ, ഈ മൂന്നുമേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ ഒരാൾ പാത്രീയക്കീസായിരിക്കണമെന്നൊ വി: കാനോനിൽ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. ആകയാൽ നാം എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ സഭയുടെ വിശ്വാസവും കാനോനുകളുമാണ്. ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ അപ്രേം പാത്രീയക്കീസ് ബാവാസ്കൂട്ട് തൃപ്പി ഇല്ലാതെവന്നാൽ നാം അതു കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം യാക്കോബായസഭയിൽ ഒരു സുറിയാനി പാത്രീയക്കീസിന്നും ഒരു ഗുപ്തായ പാത്രീയക്കീസിന്നും ജീവിക്കാമെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു ഒരു മലബാർ പാത്രീയക്കീസിന്നു ജീവിക്കട്ടെ?

നമ്മുടെ ഭാഗത്തു ചിലർ എത്രദാഗം മേൽപ്പട്ടക്കാരെ അതുപ്രകാരം സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു വരുന്നതാ

യി കേൾക്കുന്നു. ഇതുശ്രദ്ധിക്കുകിൽ അതെ സംബന്ധിച്ച ആശയ്ക്കുപുറപ്പെടേണ്ടതില്ല. അതു അവരുടെ ബലഹീനതയെ മാത്രമെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുള്ളു. ആലുവാവട്ടമേശസമ്മേളനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി എന്നോട്; തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയും ഒരുമിച്ചു യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ ചെന്നു വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചു ബാവാ യുമായി സംസാരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുവസരങ്ങളിലെല്ലാം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കുവാൻ എനിയ്ക്കു മനസ്സു വരായ്കയാൽ ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണ് ചെയ്തത്.

എതുദേശം മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉഭയത്തെ സംബന്ധിച്ചാലോചിക്കുമ്പോൾ എന്റെ സ്തുതിപതത്തിൽ വരുന്നതു 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമാവത്തിക്കാനിൽ വെച്ചുണ്ടായ ഒരു സംഭവമാണ്. വത്തിക്കാനിലെ കർദ്ദിനാൾ സംഘം 6-ാമത്തെ ഉറബാൻ പാപ്പായെ തിരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിച്ചുവസരത്തിൽ. അദ്ദേഹം ഒരു റോമാസ്വദേശി അല്ലായ്കയാൽ വിവരാ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഇതു മനസ്സിലാക്കിയ റോമാനിവാസികൾ കൂട്ടമായി ചെന്നു ബഹുദൂരം ആരംഭിച്ചു. ഇതിന്റെ നിവാരണത്തിന്നു വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലായ്കയാൽ കർദ്ദിനാൾ സംഘം ആലോചിച്ചു അവസാനം, നമ്മുടെ മുമ്പാകെ തിരുമേനിയെപ്പോലെ വളരെ പ്രായം ചെന്നവനും റോമാസ്വദേശിയുമായ കർദ്ദിനാൾ തേബാ

ന് ഡൻശ്രീ എന്നൊരാളെ പാപ്പായുടെ അംശവസ്ത്രം
 ങ്ങൾ (പാലിയം) ധരിപ്പിച്ചു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു പാ
 പ്റ്റായാണെന്നു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഇതിൽ ജനം സ
 ന്തോഷിച്ചു ഈ പാപ്പായുടെ കൈമുത്താൻ ആരംഭിച്ചു.
 കൈമൊത്തു വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ, സ്വതേക്ഷീണിതനായി
 രുന്ന അദ്ദേഹം വല്ലാതെ വിഷമിച്ചുതുടങ്ങി. നിർവാഹ
 മില്ലാതെ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം തനിക്കു് ശേഷിച്ചിര
 ന്ന ശക്തി മുഴുവനും ഉപയോഗിച്ചു് “ഞാൻ പാപ്പായ
 ല്ലെ എന്നെ ഇനിയും ആരും വിഷമിപ്പിക്കല്ലെ” എന്നു
 ആത്മവിളിച്ചതായി അവരുടെ ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖ
 പ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഏകദേശം അതുപ്രകാരമാണു് എത്ര
 ഭാഗത്തെ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. അബൂഉളാ
 പാത്രിയക്സീസ് ബാവാ മലയാളത്തുവന്നു ദീവന്യാസ്യോ
 സ് തിരുമേനിയുമായി എന്തോ തെറ്റുകയാൽ ബവാ
 അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കുകയും, അനന്തരം തിരുമേനി ബാവാ
 യോടു മാപ്പുയാചിച്ചു് മുടക്കുതീർക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ചുയ
 വസരത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചി
 ല അമ്മേനിപ്രധാനികൾ അതിന്നു വിലങ്ങുതടിയായി
 നിന്നുകൊണ്ടു് എത്രക്കുകയും മാത്രമല്ല, നമുക്കു ഇവിടെ
 ഒരു കാര്യം കാണാൻ പറ്റാത്തതെന്നു തന്നെ ഉണ്ടാക്കണമെന്നു
 പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ നിബ്ബന്ധിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്ത
 തു്. റോമ്മാനിവാസികളെക്കൊണ്ടു കർദ്ദിനാൾസംഘം
 വിഷമിച്ചപ്രകാരം ഈ കൂട്ടരെക്കൊണ്ടു തിരുമേനി വ
 ല്ലാതെ പ്രയാസപ്പെടുതുടങ്ങി. ഉടനെ അദ്ദേഹം ആലോ
 ചിച്ചു, കർദ്ദിനാൾസംഘം തേബാൻ ഡൻശ്രീയെ പാ

ലിയം എന്ന അധികാരവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു പാപ്പായാക്കി അവരിൽനിന്നും രക്ഷനേടിയപ്രകാരം അബൂൽമിശിഹായെ മലയാളത്തു വരുത്തി അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു ഇവിടെ ചിലരെ ചില അധികാരവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു മേല്പട്ടക്കാരാക്കി ഇവരിൽനിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കുവാൻ ചെയ്തതു്. തേബാൻ ഡൻശിയെ കട്ടിനാൾസംഘം പാലിയം എന്ന അധികാരവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒരു പാപ്പായാവാൻ പോവുന്നില്ലെന്നു കട്ടിനാൾസംഘം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നപ്രകാരം, അബൂൽമിശിഹായും മുറിമിററവുമാത്രം കൂടി ഇവർക്ക് "ചുമ്പലോമ" എന്ന അധികാരവസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി കാനോൻവിരുദ്ധമാകയാൽ ഇവർ ഒരിക്കലും മേല്പട്ടക്കാരാവാൻ പോവുന്നില്ലെന്നു അവർക്കും ഇവരെ ഇതിന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചു ദീവനാഗാസ്യോസ് തിരുമേനിക്കും നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല ഈ കൂട്ടർ അദ്ദേഹത്തെ കണക്കിലേറെ വിഷമിപ്പിച്ചതിന്നു ഇതവർക്കൊരു തിരച്ചടിയായിട്ടുകൂടെ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതായി സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. കാരണം ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുവാൻ മൂന്നു മേല്പട്ടക്കാർതന്നെ വേണമെന്നു വേണ്ടപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ള തിരുമേനീ, ഈ മേൽപ്പട്ടവാഴ്ചയിൽ അദ്ദേഹം മനഃപൂർവ്വം പിൻമാറിമറു് രണ്ടുപേരെ മാത്രംകൊണ്ടു് ആ കൃത്യം നടത്തിച്ചതിൽനിന്നും വായനക്കാർ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണു്. കരയുന്ന കുട്ടിയുടെ കരച്ചിൽ മാറ്റാൻ എന്ന പ്രകാരം ഈ കൂട്ടരുടെ ദുരാഗ്രഹം പരിഹരിപ്പാൻ ദീവനാഗാ

സേവ്യാസം തിരുമേനി ഇരുട്ടുകൊണ്ടല്ല ഈ ഓട്ട, ആക
 ലത്തു അധികംപേരും മനസ്സിലാക്കിയിരിന്നില്ലെന്നു അ
 കാലത്തെ വേറൊരു രേഖയിൽനിന്നും വെളിപ്പെട്ടുന
 ണ്ടു്. പാമ്പാക്കട മൽപ്പാനപ്പുറം പ്രസഭീകരിച്ച “മുട
 ക്ക സാധുവാ അസാധുവാ?” എന്ന ലഘുലേഖയിൽ
 ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനെ വാഴിക്കുവാൻ 12 മേൽപ്പട്ടക്കാർ
 വേണമെന്നാണു് കാനോനിൽ കാണുന്നതെന്നാണു് ത
 ടിമുളിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള വഞ്ചനകൾ പ്ര
 യോഗിച്ചു ജനങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വം വഴിവിഴുപ്പിക്കുവാൻ
 ആ കാലത്തു വലിയ പ്രയാസമുണ്ടായിരിന്നില്ല. ഇങ്ങ
 നെ മിക്കവാറും ജനങ്ങളുടെ വിവരമില്ലായ്മയെ മറവി
 ടിച്ചുകൊണ്ടാണു് ദീവന്യാസേവ്യാസം തിരുമേനി “ഇ
 കന്തം” ചുമന്ന പട്ടിൽ ചൊതിഞ്ഞു അവരുടെ കൈവ
 ശം കൊടുത്തതു്. ഇപ്പോഴും നാം കായ്കമാക്കേണ്ടതി
 ല്ല. പ്രസിദ്ധ ശ്രദ്ധേയതപജ്ഞാനിയായിരുന്ന വിക്ടർ
 ഹ്യൂഗോ പറയുംപ്രകാരം ഇതെല്ലാം പീഠങ്ങളുടെ ഇ
 ച്ചാളി മാത്രമാണു്. നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ അതു വേണ്ട
 പ്രകാരം ശരിപ്പെടുത്തുകതന്നെ വേണം. അല്ലെങ്കിൽ അ
 തു മഹാനായ ദീവന്യാസേവ്യാസം തിരുമേനിയുടെ ഉദ്ദേ
 ശത്തിന്നു വിരുദ്ധമായിരിയ്ക്കും.

അടുത്തദിവസം കിട്ടിയ പർച്ചുവീക്കിപ്പിയുടെ
 24-ാം ലക്കം മുഖപ്രസംഗത്തിൽ “ഒരു പട്ടക്കാരനേയൊ
 മേൽപ്പട്ടക്കാരനേയൊ ഒരു കൽപനമൂലം മുടക്കിയാൽ
 ആ മുടക്കുണ്ടാഴിക്കുന്നതിന്നു മറ്റൊരു കൽപനമാത്രം മതി

യാകുകയില്ലെ? അതിന്നു പകരം വീണ്ടും ഒരു പട്ടംകൊടയും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തണമെന്നുള്ളതിലു സപാഭാവികനീതിയ്ക്കും ന്യായത്തിന്നും ചേരുന്നതല്ലെന്നാണ് കാണാനും സുറിയാനിയും ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത സാധാരണക്കാർക്കു തോന്നുന്നതു്” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. ഇതു ശരിയല്ലെന്നു ആരു പറയുന്നു? ദീവന്നു്യാസേയാസു് തിരുമേനിയുടെ മുടക്കു തീർത്തതു് വീണ്ടും പട്ടംകൊടയും പ്രാർത്ഥനയും നടത്തിട്ടായിരുന്നവൊ? അതുപ്രകാരം തന്നെ ഇനി തീമോത്തിയോസു് തിരുമേനിയുടേയും മുടക്കു തീർക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും പട്ടംകൊടയും പ്രാർത്ഥനയും ആവശ്യമില്ല. വീണ്ടും അതു ആവർത്തിക്കുന്നതു പൈശാചികവും വേദവിചരീതവുമാണു്. മാമുദീസായും പട്ടുപട്ടവും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്ത ക്രദാശകളാണു്. എന്നാൽ ഇവരെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം അതു ആവർത്തിക്കല്ല; ഇവർക്കു് മേൽപട്ടുപട്ടത്തിന്റെ കണികപോലും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ അവർക്കു അതു ആവർത്തിക്കാലാവുന്നതെങ്ങിനെ?! അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് പാത്രീയക്കീസു്ഭാഗം ഇപ്പോഴും ഇവർക്കു് പട്ടംകൊട ശുശ്രൂഷ നടത്തണമെന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. ഇതു് ഒരു കല്പനമൂലം ലഭിക്കാവുന്നതൊ, പീസു്ലീഗു് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം അഞ്ചുമിന്നറകൊണ്ടു പൂർത്തിയാക്കാവുന്നതൊ, പച്ചുവീക്കിലി അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന പ്രകാരം പോസ്തു്വഴി അയക്കാവുന്നതൊ അല്ല. ഇവർക്കു ഇതു മഹാനായ ദീവന്നു്യാസേയാസു് തിരുമേനി പാത്രം

അറിഞ്ഞു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭാഗമാണ്, അതിന്നു പാത്രീയ ക്കീസ് ഭാഗം സമാധാനം പറയേണ്ടതില്ല.

വിശ്വാസവിഷയത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലായ്കയാൽ ഈ ഭിന്നത നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്ന പലരും നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്, അവരുടെ ആലോചനയ്ക്കായി ഇതേപ്രകാരം പട്ടുപത്തു സംബന്ധിച്ച ഒരു പിളർപ്പ് നാലാംതരത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാസഭയിൽ ഉണ്ടായ അവസരത്തിൽ ആ കാലത്തു അവിടത്തെ പാത്രീയകീസായിരുന്ന പ്ലവിയന്റെ സിക്രട്ടറിയും, വലിയ പണ്ഡിതനും, ആ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരിൽ പ്രധാനിയും, വലിയ വാഗ്മിയുമായിരുന്ന ക്രീസോസ്റ്റോം എന്ന പിതാവു ഇതു സംബന്ധമായി ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗം താഴെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു തല്ക്കാലം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ മനുഷ്യരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ നമ്മുടെതിൽനിന്നു ഭിന്നമാണെങ്കിൽ ആ കാരണത്താൽ നാം അവരോടു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുകൂടാ നേരമെടുത്തു അവർ നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾതന്നെ ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ അവരോടു നമുക്കു സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ അധികം ന്യായമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം അപ്പോൾ ഭീനം അധികാരപ്രിയത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നു. കോരഹിന്ദന്റെയും ഭാതന്ദന്റെയും അബീറാമിന്റേയും

അവസാനം അറിഞ്ഞുകൂടയോ? നീ എന്തു പറയും? അവരുടെ വിശ്വാസം നമ്മുടേതുതന്നെ. അവർ നമ്മെപ്പോലെ സത്യവിശ്വാസികളാണ് എന്നു പറയുമോ? അങ്ങിനെയെങ്കിൽ അവർ നമ്മോടുകൂടെ നില്ക്കാത്തതു എന്തു? കർവാവ് ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്ന്, സ്നാനം ഒന്ന്. അവരുടെ ഭാഗം ശരിയെങ്കിൽ നമ്മുടേതു തെറ്റും, നമ്മുടേതു ശരിയെങ്കിൽ അവരുടേതു തെറ്റും, നാം വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുന്നതുപോലെ ഇതിനുവേണ്ടി (ന്യായമായ പട്ടുപത്തിനു വേണ്ടി)യും പോരാടണം.

യവനന്മാരുടെ ആക്ഷേപം നാം എങ്ങിനെ സഹിക്കും? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ ഇടത്തുടുതിമിത്തം അവർ നമ്മെ ആക്ഷേപിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തോന്നു അവർ പറയാതിരിയ്ക്കും? അവർക്കു ഒരേ ഉപദേശംതന്നെയാണെങ്കിൽ ഒരു സഭയിലെ നായകൻ മറ്റൊന്നിനെ അക്രമിക്കുന്നതെന്തിനു? നോക്കുക ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ സർവ്വവും അഹങ്കാരപരിപൂർണ്ണമല്ലയോ? അവരുടെ ഇടയിൽ അതിമോഹവും കപടഭക്തിയുമുണ്ട്. എന്നിങ്ങിനെ യവനന്മാർ പറയുന്നു. ഇതിൽ ഞാൻ നിശ്ചയമായും ഭൂഷിക്കുന്നു, പ്രലപിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നുപോയാലെന്നുപോലെ എന്റെ ഹൃദയം തകന്നിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ പ്രകാരമുള്ള ഭയംകൊണ്ട് തെറ്റായിട്ടു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടവണ്ണം

എനിക്കു ദുഃഖമില്ല. അതുകൊണ്ടു സഭയിൽ ശീശൂ ഉണ്ടാകുന്നതു ഇടത്തുടീൽ അകപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ കുറഞ്ഞ വാചമല്ലെന്നു ഞാൻ ദൃഢമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു”
 (ഈ കീഴ്വര മുലത്തിലേതല്ല)

ലഘു ലേഖകൾ

- 1-ാംനമ്പർ “മനോരമയ്ക്കു” മറുപടി”
 (മനോരമയിൽ കണ്ട ചില ലേഖനങ്ങൾക്കു മറുപടി)
- 2-ാംനമ്പർ “അന്തോഖ്യാ പാത്രീയക്രീസിന്റെ കല്പന”
 (അന്തോഖ്യാ പാത്രീയക്രീസിന്റെ കല്പനയെ സംബന്ധിച്ച മനോരമ എഴുതിയിരുന്ന മുഖപ്രസംഗത്തിനു മറുപടി)
- 3-ാംനമ്പർ “ദീവനാഗ്യാസേഗ്യാസ” തിരുമേനിയും കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനവും”
 (സീയോൻ സന്ദേശത്തിന്റേയും, ചർച്ചവീക്കിലിയുടേയും മുഖപ്രസംഗത്തിനു മറുപടി)